

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ner, hvis det skal praktiseres? Jeg er slet ikke uenig med det ærede medlem i, at adgangsbegrænsningen ved vore læreanstalter ikke er heldig, adgangen bør udvides, men jeg tror, at vi bliver nødt til at tage visse praktiske hensyn, før vi stiller et program op, der giver fri adgang til vore læreanstalter.

Jeg er også enig med det ærede medlem i, at vi skal opretholde den frie adgang til universitetsstudierne. Jeg har i perioder, hvor der var tale om begrænsning, gjort, hvad jeg kunne for at forhindre det. Men den frie adgang til den rent faglige uddannelse ved læreanstalterne forudsætter et apparat bygget op, og hvis dette apparat skal bygges op, vil det koste mange penge. Vi må naturligvis overveje, om vi synes, at de penge vil være givet godt ud. Jeg mener, at vi kunne være tjent med at give flere penge ud for at skaffe mere plads på vore læreanstalter, fordi der er mange fuldt kvalificerede unge, som bliver holdt ude af pladsmangel. Jeg er aldeles sikker på, at det ærede medlem vil få at se, at med den lettere adgang til eksamensskolen, som nu bliver givet landsbyskolens børn, vil det ikke komme til at mangle på kvalificerede studenter til at rykke ind på vore læreanstalter, selv om de udvides ganske betydeligt.

Med hensyn til gymnasieskolen og eksamensskolen i det hele taget bliver forholdet efter det foreliggende lovforslag det, at realklasserne overalt bliver indgangen til den videre eksamenslæsning. Derigennem får børnene fra landsbyskolen og købstadskolen lige adgang og lige muligheder for videre læsning. Det er tankerne fra venstres forslag, der er lagt til grund her. Jeg tror, at denne opbygning af eksamensskolen er god, og kan give den min tilslutning. Om gymnasieskolen skal være 3- eller 4-årig, har jeg ikke taget endeligt standpunkt til; men jeg skal erkende, at det 4-årige gymnasium er det, der tiltaler mig mest.

Jeg finder ikke, der er grund til, at vi her

i dag gennemgår alle enkeltheder i forslagene, der er til behandling. Jeg har fremsat nogle synspunkter om visse principper i disse forslag, og hvad der så mere skal ske, må foregå i folketingsudvalget. Men som skoleforslaget foreligger nu, kan jeg sige, at mit parti med undtagelse af ganske enkelte medlemmer kan give tilslutning til forslaget hovedprincipper, og jeg kan tilsige ministeren sagligt og velvilligt medarbejderskab med det mål for øje at opnå et positivt resultat. Jeg mener, tiden er inde, hvor en ny skolereform bør gennemføres. Så vidt man kan skønne, skulle de politiske muligheder også nu være til stede.

Alvilda Larsen: Da vi i sidste folketingsår havde skolen til debat, gav jeg udtryk for mit partis principielle syn på skolen og de ønsker, vi har med hensyn til den fremtidige skoleordning. Vi fandt ikke dengang, at midterlinjeforslaget på nogen måde kunne løse de nuværende problemer for skolen, og ville ikke stemme for den løsning, som midterlinjeforslaget indebar. Vi fremhævede, at en 8-årig enhedsskole, som alle børn gennemgik, og oven på denne en realskole og et 4-årigt gymnasium efter vor mening var den mest hensigtsmæssige løsning. Vi udtalte ligeledes vor sympati for Askovudvalgets forslag, som efter vor opfattelse lå nærmest den løsning, vi kunne tænke os. Ligeledes udtalte jeg, at vi fandt en hel del af de tanker, der var udtrykt i venstres forslag, positive og overvejelser værd.

De lovforslag herom, der nu foreligger, bærer præg af at omfatte de bedste tanker fra de forskellige forslag fra forrige folketingsår, og jeg kan kun betragte det som et væsentligt fremskridt. Det er et skridt hen imod den fuldkomne udelte skole, som er mit partis ønske. Det fremmer, synes jeg, på en god måde den ligestilling mellem skolen i byen og på landet, som efter vor opfattelse er af afgørende betydning. Det må være en hovedopgave for vor skole at sikre alle børn i vort land den mest ensartede undervisning så længe som muligt og at